

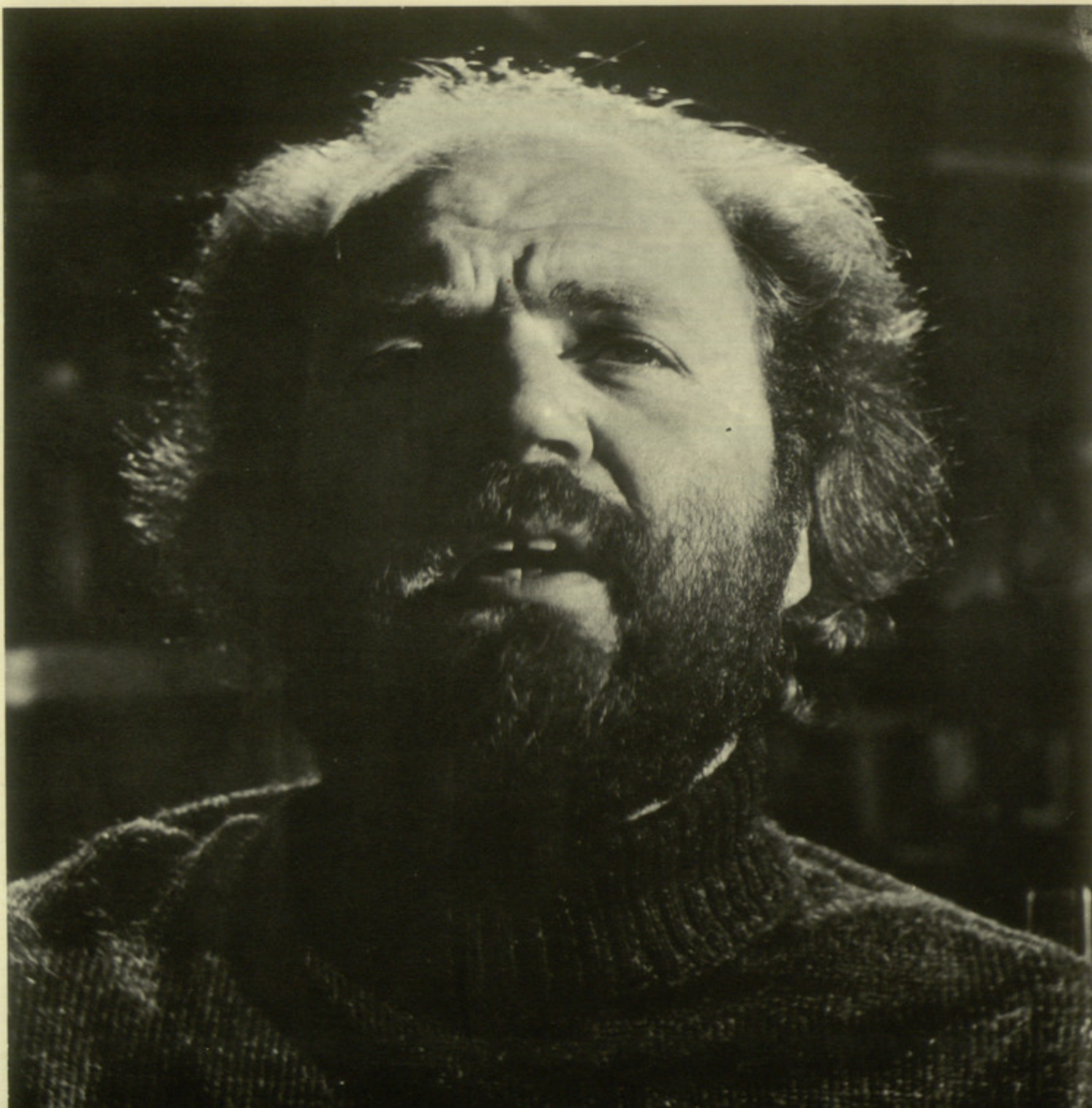
ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΙΧΟΙ: ΜΙΧΑΛΗ ΚΑΤΣΑΡΟΥ

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

polydor

2421024

STEREO

ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

ΣΤΙΧΟΙ: ΜΙΧΑΛΗ ΚΑΤΣΑΡΟΥ

ΠΛΕΥΡΑ Α'

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΕ ΤΗ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΚΑ

Ο ΛΑΚΗΣ

Η ΘΑΛΑΣΣΙΝΗ

ΣΤΑ ΛΙΘΑΡΙΑ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΤΡΑΓΟΥ

ΠΛΕΥΡΑ Β'

ΣΠΙΤΙ

ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΣΟΥ

ΣΤΗ ΓΗ ΣΟΥ

ΤΟ ΑΡΝΙ

ΜΗ ΦΥΓΗΣ

ΧΕΡΙ

SIDE 1

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΕ ΤΙ ΦΙΣΣΑΡΜΟΝΙΚΑ

(The father with the harmonica)

Ο ΛΑΚΙΣ

(Boy's name)

Ι ΘΑΛΑΣΣΙΝΗ

(A girl from the seaside)

ΣΤΑ ΛΙΘΑΡΙΑ

(In the stones)

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΤΡΑΓΟΥ

(Dance of the goat)

SIDE 2

ΣΠΙΤΙ

(Home)

ΤΙΝ ΙΚΟΝΑ ΣΟΥ

(Your picture)

ΣΤΙ ΓΗ ΣΟΥ

(In your land)

ΤΟ ΑΡΝΙ

(The lamb)

ΜΙ ΦΙΓΙΣ

(Don't go away)

ΧΕΡΙ

(Hand)

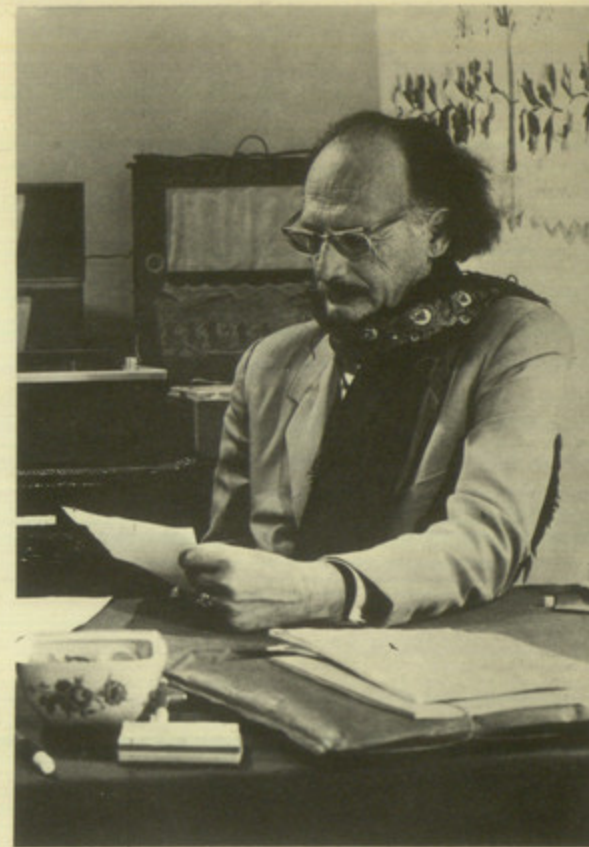
ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΝ: Γιάννης Μαρκόπουλος, Λιλή Χριστοδούλου και η Ξανθίππη Καραθανάση
ΟΡΧΗΣΤΡΑ: Σαντούρι, Ποντιακή και Κρητική λύρα, λαούτο, φλογέρα, κλαρίνο, κιθάρα και νταούλια
ΣΑΝΤΟΥΡΙ: Τάσος Διακογιώργης — ΔΙΕΥΘΥΝΕΙ: Ό συνθέτης Γιάννης Μαρκόπουλος.

Τò Μάρτιο του 1972 ó ποιητής Μιχάλης Κατσαρός μου έδωσε μία σειρά ποιημάτων του γραμμένα σε στρατσόχαρτο. Σ' ένα μήνα είχα γράψει τή μουσική στην άπλη μορφή του παιδικού τραγουδιού. Ένας από τους φίλους άρχισε να παίξει με τόνα δάκτυλο στο πιάνο του σπιτιού. Έβαλα ρυθμούς από παιχνίδια παιδιών που παίζουν στίς λαϊκές συνοικίες με ντενεκέδες και καραμούζες. Χρησιμοποίησα στη τελάλικη εισαγωγή και σ' άλλα μέρη, άκούσματα από φωνές ζητιάνων σε έπαρχιώτικο παζάρι. Δούλεψα τó ύλικό του ήχου και τήν όρχήστρα μέσα στο στούντιο, άυτοσχεδιάζοντας τις λεπτομέρειες. (Τρεις κορυφές: Σαντούρι, φλογέρα, Ποντιακή λύρα). Τραγούδησα ό ίδιος σύμφωνα με έπιθυμία του ποιητή. Στο «Χορό του τράγου» τά όργανα σε διάλογο είναι οι «κλέφτες» και τά νταούλια σε ρυθμική βάση είναι οι «χωροφύλακες» (παλιό παιδικό παιχνίδι).

Γ. Μ.

Ή ιστορία γράφεται ή τραγουδιέται. Όταν γράφεται έχει τήν πιστότητα τών γεγονότων ήμερολογιακών, όταν τραγουδιέται έχει τήν συναισθηματική άφήγηση όπου και ή άλήθεια της λάμπει.

ΜΙΧ. ΚΑΤΣΑΡΟΣ

MADE IN GREECE

Distributed by phonogram

Αθήναι: Μαυροκορδάτου 7. Τηλ. 603.911
Θεσ/νίκη: Καρόλου Ντήλ 20. Τηλεφ. 67.121

ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ: Γιάννης Σμυρναίος — ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Στέργιος Δελιαλή
ΕΞΩΦΥΛΛΟ: Άγγέλος Βοσινιώτη (έτων 5) τής Σχολής Μαρούδα
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΙ: Κώστας Άναγνωστάκης — ΠΑΡΑΓΩΓΗ: Φίλιππος Παπαθεοδώρου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΛΦΟΙ Ν. ΠΥΡΡΑΙΟΥ ☛ 368.688

Ο Πατέρας με την φουαρμόνικα

ἀκούσατε
μιά παράδοση παράξενη ιστορία
γιά τόν πατέρα με την φουαρμόνικα.

Τεράληδες-κοντραμπασίδες-
καί τής μηχανής του τεβερεχέκου σπαιίδες
ἔθου του πατρός ζητάτε τή γνώση-
ἀκαμάτηδες καί διακονιαροί
ἄφραϊοί νεοί καί του δέκαξη φαρισσαῖοι.
Τῆς Σμύρνης με τήν Γαλλική εχολή σπουδαῖοι
ἔθου ἀκούτε με παλῆς παρέες-ἔθου
ἔσεῖς πού θέλετε γνώση
του πατέρα τήν ἱστορία-ἔθου
γιά πατρίδες νύχτες μιλάτε τόσο
ἀνδρῶποι χυναίκες παιδιά
μια ἱστορία λυρική παλῆα
γιά φουαρμόνικα καί κάποιο πατέρα
γιά νύχτα καί μέρα
ἀκούσατε
τήν ἱστορία στον ἀέρα.

Ο Λάκης

Στό χιοφύρι τό παλῆο
μιά φορά κι ἕνα καιρό
πιτωρικός με μυαλό
ἔπαιζες κουτσό.

Τώρα μου μεχάλωσες καί κάνεις
πεισμάτα να μᾶς πεθάνης
τώρα κάνεις πιά τό σοβαρό
δέν μᾶς φέρνεις τό νερό.
Λάκη Λάκη Λάκη
ὅπου ἔπαιζες ἐτ' αὐλάκι
κι ἔπαιζες μέσ ἐτήν αὐλή
Λάκη Λάκης τό παιδί
Λάκη Λάκη Λάκη
πῶναι τό καινούργιο αὐλάκι
πῶναι ἡ καινούργια αὐλή
Λάκη Λάκης τό παιδί.

Στά Λιθάρια

Στό παλῆο τό λιοτριβίο
μιά φορά κι ἕνα καιρό
στά λιθάρια πού χυρίζαν
κι ἔχοιῶναν τόν καρπό
πέταξαν ἕνα παιδί πέταξαν ἕνα παιδί
γιά νά λιοῶνη νά καυῆ.

Ἐτά λιθάρια στά λιθάρια
οἱ ἀνδρῶποι οἱ κακοί
με τήν στρίγγλα τή μαχίστρα
τό λουλούδι τό σεμνο
λιοῶσαν τό παιδί με βία
καί δέν εἶναι αὐτό ἱστορία

Τώρα ὁ ἴεκιος του ὁ φρικτός
ἔεῖπασε εἰς κεραινός
ἐτων ἀνδρῶπων τή κακία
καί δέν εἶναι αὐτό ἱστορία.

Η Θαλασσινή

Στίς καλύβες μιά φορά
ζοῦσε ἡ θαλασσινία
ζοῦσε κάτω στό χαλῶ
καί λουζόταν στό νερό.

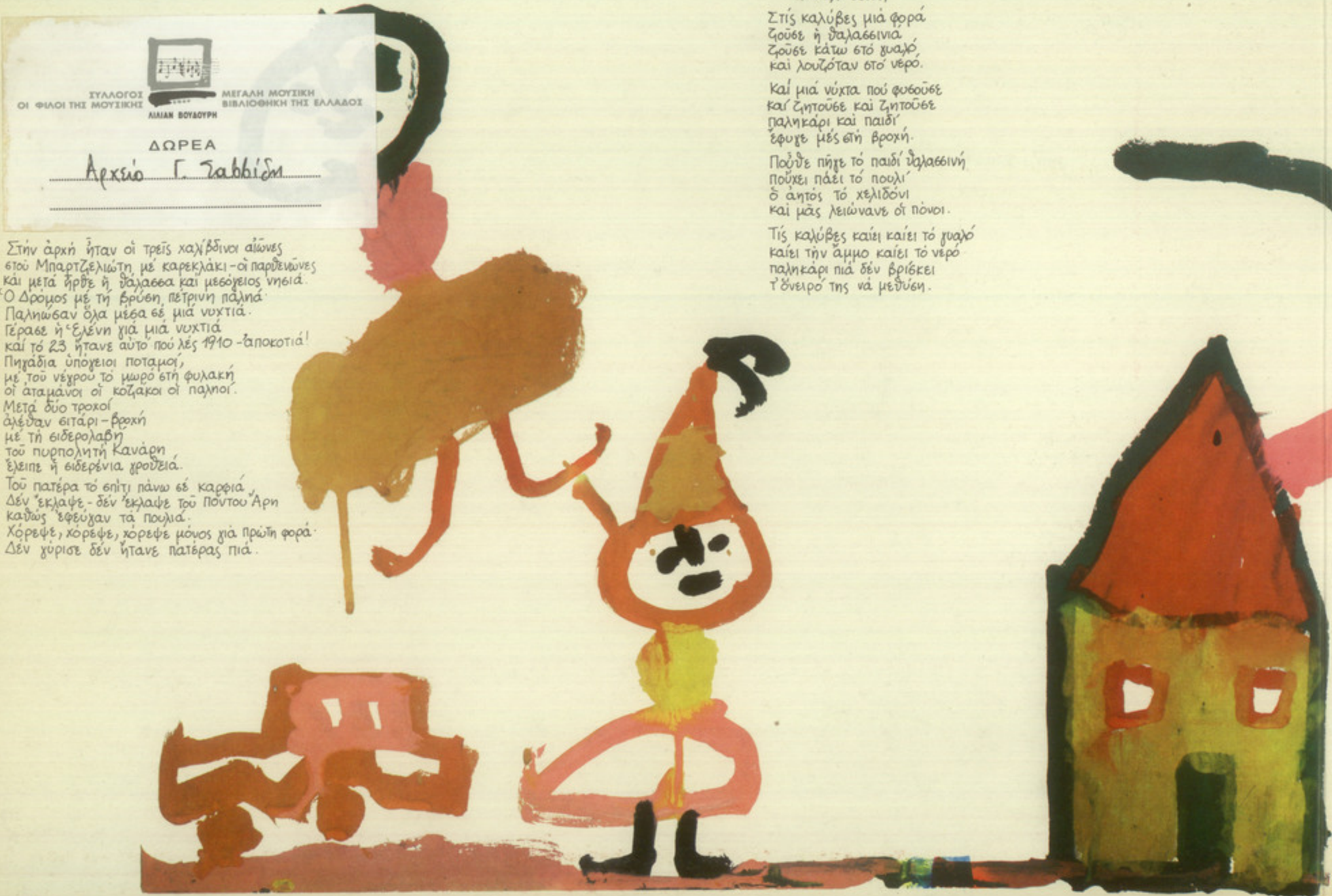
Καί μιά νύχτα πού φουῶσε
καί ζητούσε καί ζητούσε
παληκάρι καί παιδί
ἔφυγε μέσ ἐτή βροχή.

Πού'ε πήγε τό παιδί ἰθαλασσινή
πούχει πάει τό πουλί
ὁ ἀητός τό χελιδόνι
καί μᾶς λειῶνανε οἱ πόνοι.

Τίς καλύβες καίει καίει τό χαλῶ
καίει τήν ἄμμο καίει τό νερό
παληκάρι πιά δέν βρίσκει
τ' ὄνειρό της νά μεθύει.

Στήν ἀρχή ἦταν οἱ τρεῖς χαλῆδονοί αἰῶνες
στοῦ Μπαρτζελιώτη με καρεκλάκι-οἱ παρδειῶνες
καί μετὰ ἦρθε ἡ θαλασσα καί μεσόγειος νησιά.
Ὁ Δρόμος με τή βρύση πέτρινη παλῆα
Παλιῶσαν ὄλα μέσα ἐς μιά νυχτιά.
Γέρασε ἡ Ἑλένη γιά μιά νυχτιά
καί τό 23 ἦτανε αὐτό πού λές 1910 -ἀποκοτιά!
Πηγάδια ὑπογειοί ποταμοί,
με του νέχρου τό μωρό ἐτή φυλακή
οἱ ἀταμάνοι οἱ κοζακοί οἱ παλῆοι.
Μετὰ δύο τροχοί
ἀλέσαν ἐτάρι-βροχή
με τή εἰδερολαβή
του πυρπολιτή Κανάρη
ἔλειπε ἡ εἰδερένια χροῦεῖα.
Του πατέρα τό ἐπίτι πάνω ἐς καρφία
δέν ἔκλαψε-δέν ἔκλαψε του Πόντου Ἄρη
καθῶς ἔφεύχαν τὰ πουλιά.
Χόρεψε, χόρεψε, χόρεψε μόνος γιά πρώτη φορά
δέν χυρίσε δέν ἦτανε πατέρας πιά.

Σπίτι

Σπίτι μέ τά κεραμίδια σου
Σπίτι σπιτι ἀληθινό
περιστέρια τά στολίδια σου
σπιτι μέ τόν ούρανό

Πού νά είδαι
πού νά στεκεί
πού νά είδαι ἀληθινό
σπιτι μέ τά κεραμίδια
σπιτι μέ τόν ούρανό

Ποίος νά φέρνη νά χιομίζη
κάθε ράφι σου παλιό
σπιτι τών όνείρων σπιτι
πού καρτέραγες τό χιό.

Άν χυρίση καλοκαίρι
Άν χυρίση χειμώνα
σπιτι κάποιος δά σου φέρη
άνθισμένη λεμονιά.

Στή Γῆ σου

Τά πουλιά σου έφυγαν
έξ κάποια γῆ καί έξ καλοῦνε
Στεργιά χυρεύουν οί άετοί
καί καρτεροῦνε.

Στή γῆ ετή γῆ ετή γῆ σου
έξ καρτεράν οί χιοί σου.

Τά πουλιά διαβῆκαν τό μαλό
καί φέρανε έλμα
ετή γῆ ετή γῆ σου τήν παλιά
ετή γῆ ετή γῆ σου
έξ προσκαλοῦν οί χιοί σου.

Τήν εικόνα σου

Τήν εικόνα σου εεβάστηκα
ετή φλόγα σου δέν έκράτησα
Τήν εικόνα τή καλή
δά σου φέρω μιάναυχή.

Χρώματα χρώματα χρώματα
άξε τά καμώματα
χρώματα χρώματα χρώματα
κι άρώματα.

Τήν εικόνα σου εεβάστηκα
καί κράτησα
καί τά χέρια μου δά ένώσω
πρίν ζητιανιά τή δώσω.

Χρώματα χρώματα χρώματα
κι άρώματα.

Τό Άρνί

Ό άνθρωπος καί τό σκυλί
τό βόδι τ' άλογο
καί σύ

περπατάνε περπατάνε
καί ρωτάνε καί ρωτάνε
μέσ ετή γῆ μας
πούνε τ' άρνί.

Τό χαμένο τό άρνί
πάλλι πάλλι ετά φανή
τό χαμένο τό άρνί
εξανακάλεστο νά ρθει

Ό άνθρωπος καί τό σκυλί
τό βόδι τ' άλογο
καί σύ.

Σταματάνε σταματάνε
καί ζητάνε καί ζητάνε
τό χαμένο σου παιδί.

Τόν χειμώνα ετή σκεπή
ετό λιβάδι ετή σφαγή
ψάξαμε γιά τό άρνί
πού τό έχαες έσύ.

Ό άνθρωπος τό χι! καί τό σκυλί
τό βόδι τ' άλογο
καί σύ.

Μή φύγης

Μή κλαίς γ'άκόμα δέν μάς έφυγες
άπ' τόν άερα
τό δρόμο σου τοιμάζουνε άπό πέρα

Μή κλαίς ετόν ούρανό δά πās
καί μάς εδω μάς παρατάς

Πάρε μαζί σου άπ'τή γῆ μας
τό περιστέρι πούνε ψυχή μας
Πάρε έλμα πάρε φιλά πάρε τά καλά
άπο τή γῆ μας τή μεχάλη

Μή κλαίς μή φύγης μή μάς παρατάς
είμαστε χιοί σου καί μάς άχαπās

ε'στον ούρανό βαρύθνος πλανās τά βήματά σου,
είμαστε μέίς παιδιά σου

Μή φύγης μή, μή, μή μάς παρατάς
είμαστε χιοί σου καί μάς άχαπās.

Χέρι

Χέρι χέρι χέρι
φέρε τό καλοκαίρι
χέρι πού κάνεις πού μοχλεύεις
χέρι πού δείχνεις νά χαρής
δείξε τό δρόμο τής τιμής
καί μάτι τού θεού
δείξε ευμπόνια
μπήκανε ετίς καρδιάς μας χιόνα
Φέρε τό λυτρωμό
ετό παιδί μας τό χλωμό
χέρι χέρι χέρι
φέρε τό καλοκαίρι.

